

वा० रा०

१०५॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीरामा० वा० उ० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ अथ सेनाप्रस्थानोत्तरं मासमात्रमयोध्यायामुषित्वा पश्चादेकाकिनो गच्छतः शत्रुघ्नस्य मार्गवशाद्वाल्मीक्याश्रमप्राप्तिः प्रस्थाप्येति ॥ मासमात्रोषितः अयोध्यायामिति शेषः ॥ पथ्येक एवासहाय एव जगाम ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

रामं प्रदक्षिणीकृत्य शिरसाभिप्रणम्य च ॥ लक्ष्मणं भरतं चैव प्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ १६ ॥ पुरोहितं वसिष्ठं च शत्रुघ्नः प्रयतात्मवान् ॥ रामेण चाभ्यनुज्ञातः शत्रुघ्नः शत्रुतापनः ॥ प्रदक्षिणमथो कृत्वा निर्जगाम महाबलः ॥ १७ ॥ निर्याप्य सेनामथ सोऽग्रतस्तदा गजेन्द्रवा जिप्रवरौघसंकुलां ॥ उपास्यमानः सनरेन्द्रपार्श्वतः प्रतिप्रयातो रघुवंशवर्धनः ॥ १८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० उ० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ प्रस्थाप्य च बलं सर्वमासमात्रोषितः पथि ॥ एक एवाशुशत्रुघ्नो जगाम त्वरितं तदा ॥ १ ॥ द्विरात्रमन्तरे शूरउष्यराघवनंदनः ॥ वाल्मीकेराश्रमं पुण्यमगच्छद्वासमुत्तमं ॥ २ ॥ सोऽभिवाद्य महात्मानं वाल्मीकिं मुनिसत्तमं ॥ कृतांजलिरथो भूत्वा वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ३ ॥ भगवन्वस्तु मिच्छामि गुरोः कृत्यादिहागतः ॥ श्वः प्रभाते गमिष्यामि प्रतीचीं दारुणां दिशं ॥ ४ ॥ शत्रुघ्नस्य वचः श्रुत्वा प्रहस्य मुनिपुंगवः ॥ प्रत्युवाच महात्मानं स्वागतं ते महायशः ॥ ५ ॥ स्वमाश्रममिदं सौम्यराघवाणां कुलस्य वै ॥ आसनं पाद्यमर्घ्यं च निर्विशंकः प्रतीच्छ मे ॥ ६ ॥ प्रतिगृह्य तदा पूजां फलमूलं च भोजनं ॥ भक्षयामास काकुत्स्थस्तृप्तिं च परमांगतः ॥ ७ ॥ स भुक्त्वा फलमूलं च महर्षितमुवाच ह ॥ पूर्वायज्ञविभूतीयं कस्याश्रमसमीपतः ॥ ८ ॥ तत्तस्य भाषितं श्रुत्वा वाल्मीकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ शत्रुघ्नशृणु यस्येदं बभूवायतनं पुरा ॥ ९ ॥ युष्माकं पूर्वको राजा सौदासस्तस्य भूपतेः ॥ पुत्रो वीर्यसहो नाम वीर्यवानतिधार्मिकः ॥ १० ॥

दारुणां लवणाधिष्ठितत्वात् ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदमाश्रमं राघवाणां कुलस्य स्वमेव स्वीयमेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ पूर्वायज्ञविभूतीयमित्यार्षः संधिः ॥ आश्रमसमीपतः पूर्वा पूर्वप्रदेशे दृश्यमाना पुरातनी चेयं यज्ञविभूतिर्युपादियज्ञोपकरणसमृद्धिः कस्य यजमानस्येत्यर्थः ॥ ८ ॥ यस्य यजमानस्येदमायतनं बभूव तच्छृणु ॥ ९ ॥ १० ॥

उ० का०

॥ १०५ ॥